

Útok na medaili z extraligy aneb Mnoho povyku pro nic

Šachové turnaje obvykle dělíme na 2 druhy – ty úspěšné, na nichž jsme nabrali elo a splnili svými výkony naše očekávání, a ty neúspěšné, kde jsme o to všechno nahrané elo zase přišli. Někdy ale nastane situace, kdy se vlastně nedá říct, zda šlo o úspěšný, či neúspěšný výkon.

A takovým příkladem je i letošní finále extraligy mládeže.

Shine bright like a Kilián

Cesta do Vlachovic měla být poklidná, dokonce jsem si vzal na palubu sluchátka s tím, že je nejspíš použiji, až bude řeč stát. To jsem se však v posádce auta zmýlil. Vlastní hudba nebyla potřeba, neboť se Kilián ujal role dýdžeje a zároveň soutěžícího Československo má talent, díky čemuž jsme byli svědky jeho pouštění hudby a následného zpěvu a tance. To se nejvíce líbilo Míšovi, který jeho představení zdokumentoval, aby i cestující druhého vozu, kde zdaleka nebylo tak veselo jako u nás, poznali, čeho je náš kapitán schopen. Upřímně obdivuji Dendyho, že Kiliána nevysadil už v Průhonicích, ale náš řidič nejspíš vnímal jen to, zda mu na požádání otevře Kíla vodu, což náš DJ zvládal levou zadní. (Doslova, pravá i levá přední se věnovaly tanci)

První vyhrání z kapsy vyhání

Po příjezdu nebylo mnoho času nazbyt. Ještě se nám povedlo zjistit, že místo hotelu budeme bydlet v přilehlých chatkách (Proti tomu jsem nejdříve protestoval, jak se ale ukázalo, tyto chatky byly rozhodně lépe vybavené než samotný hotel, a navíc nikoho nevyrušovalo dělání bordelu po 22. hodině, tudíž win-win situace.), poté však již nastal čas na první měření sil. Podotýkám, že naše umístění na počátku víkendu vypadalo lépe než dobře; Vítězství v západní skupině a průběžné druhé místo v tabulce naznačovaly, že máme opravdu slibně nakročeno k lepšímu umístění než v letech minulých, ne-li přímo na medailové pozice. A ač k těm byla ještě poměrně dlouhá cesta, nezdála se tak nemožná... Prozatím.

Naším prvním soupeřem byly Lipky. Moc o nich nevím. Vím jen to, že na první hrál Zimní Ondřej (viz MČ 2022) a že z nějakého důvodu nedorazili sourozenci Zelbovi. Tuto informaci jsme se dozvěděli zhruba 2 minuty před začátkem kola, což sice může po intenzivní přípravě zkazit náladu, ale na dlouho depresi nezbyl čas. Na scénu tedy přišla stará dobrá taktika "to se vymyslí za šachovnicí", která podle mého názoru dopadla až překvapivě dobře. A ač si nemyslím, že jsem ten správný člověk na hodnocení našeho týmu z šachového hlediska, tak když to neudělám já, tak nikdo. Následuje tedy krátké zhodnocení předvedeného šachu.

Zápas začal vypadat zajímavě již po několika minutách. Míša, jehož Kilián připravil na úplně jiného soupeře, dostal i s novým soupeřem přesně tu variantu, kterou měl během přípravy na šachovnici. A co víc, brzy se ukázalo, že soupeř ji na šachovnici nejspíše neměl nikdy, neboť se již v 8. tahu zamyslel na 30 minut a v 9. dokonce na 47. Tento slavný 9. tah byl

zároveň prohrávající chybou, a tak bylo po dalších 5 tazích dokonáno. Ještě lépe začalo skóre vypadat ve chvíli, kdy Beny doslova umačkal svou soupeřku a zapsal nám tak další výhru.

Ještě však nebylo rozhodnuto, neboť zápasy na ostatních šachovnicích mohly stále skončit jakkoliv. Hlavně moje pozice začínala vypadat dost nehezky, a podle očekávání skončila v naprosto prohrané koncovce, v níž už jsem jen čekal na soupeřův závěrečný úder.....který ale nepřišel. Soupeř se jednoduše rozhodl všechno vyměnit a poté vyhrát na spojené volné pěšce, avšak pravděpodobně zapomněl, že v koncovce nestejných střelců mu nebudou nic platní. V tuto chvíli se navíc ukázalo, že ani u Maxe se nic než remíza konat nebude a Peckýčova věžovka s pěšcem víc toho též mnoho neslibovala. Za pár okamžiků dovedl i Android svou pozici k remíze a my tak mohli být spokojeni, neboť jsme bez jediné prohry zvítězili 4-2.

ŠŠPM Lipky HK A					TJ Kobylisy	
Winter Ondřej Z	2171	½	-	½	1973	Hozda Max H Z
Stoček Martin H Z	2095	½	-	½	2008	Pecka Jan Z
Voříšková Anna D Z	2007	0	-	1	1932	Beneš Jáchym Z
Dedek Jan Z	2052	½	-	½	1987	Andrle Filip M Z
Špriňar Michal	1920	½	-	½	1959	Sadil Antonín Z
Vlček Vojtěch M	1869	0	-	1	1877	Švadlenka Michal M Z
2					-	4

Po vyhraném zápase je vždy lepší nálada. Mně se ji ještě pokusil zkazit místní nedoslýchavý číšník, který si stěžoval na to, že nemluví dostatečně nahlas (Pokud by tato situace nastala po prohrané partii, existovala by jistá šance, že bych se restauraci musel vyhýbat do konce pobytu), celkově ale první den dopadl nejlépe, jak mohl.

Udělalí jsme důležitý krok k medaili a zítra nás čeká další velice hratelný soupeř. Co by se jen mohlo pokazit...?

Bez bodů, bez kovů

Na ranní zápas mi byla Kiliánem přidělena speciální pozice (čtete volno). Pokud si myslíte, že mi ji přidělil kvůli mému výkonu v pátečním zápase, jste překvapivě na omylu, neboť toto střídání bylo určeno předem. Já si samozřejmě nestěžoval, neboť vstávání na zápas, který začíná v 8:30, není nic pro mě (Někdo by měl pořadatelům vysvětlit, že kdyby zápas začínal např. v 10, tak by hráči byli na partii určitě naladěni lépe) a navíc jsem věřil, že můj tým dokáže tento "must win zápas" v pohodě vyhrát i bez mé pomoci. V tomto přesvědčení mě ještě více utvrdil Domča, který přišel na chatku po vcelku krátké době s tím, že zvítězil, a já se tak vydal do hrací místnosti s vírou, že se podívám, jak moji kamarádi ničí Frýdek. Avšak to, co na mě čekalo, mělo od mých představ velmi daleko.

Míša na poslední šachovnici získal po vcelku pofidérním průběhu úplně vyrovnanou věžovou koncovku. Jediné, co stačilo, bylo udělat okénko pro krále a věž dát aktivně na sedmou řadu, aby mohla sbírat soupeřčiny pěšce. Bohužel se však ukázalo, že Míšovi se o pojmu aktivita ještě v životě nic nedoneslo, a tak věž nechal na 1. řadě, čímž ji odsoudil k doživotnímu stání pod vlastním pěšcem. Soupeřka tak hrála vlastně s věží víc, a to opravdu nejde nevyhrát. Něco podobného, akorát s jezdcí, měli diváci možnost sledovat na 3. šachovnici. Benyho jezdec jednoduše nestačil na nic, co se na šachovnici odehrávalo, zatímco soupeřův jezdec s pěšcem víc kraloval pozici. Pro znalce dostihů a sázek dodávám, že rozdíl mezi těmito dvěma jezdcí byl porovnatelný s rozdílem mezi Fantomem a Napolim. No a při mém pohledu na první dvě šachovnice Max zrovna podával ruku a u Peckyče už o nepříjemném výsledku pro nás vypovídalo jen postavení králů. Jediný, kdo tak ještě trochu korigoval skóre, byl Android, oslavující úspěšný lov jezdce po šachovnici.

TJ Kobylisy					BŠŠ Frýdek-Místek A	
Hozda Max H Z	1973	0	-	1	2446	Stalmach Richard Z
Pecka Jan Z	2008	0	-	1	2171	Paseka Matyáš Z
Beneš Jáchym Z	1932	0	-	1	1983	Trojan Matyáš Z
Andrle Filip M Z	1987	1	-	0	1942	Bjolek Jan
Švadlenka Michal M Z	1877	0	-	1	1815	Horková Tereza D M Z
Švadlenka Dominik M	1829	1	-	0	1609	Bartečková Denisa D
2					-	4

Asi každému dojde, že takto si průběh a výsledek zápasu nikdo nepředstavoval. Odpoledne nás navíc čekal mnohem silnější soupeř, a ač Kilián vytáhl ze svého rukávu jedno eso v podobě překvapivého nenasazení Benyho, oklepat se z ranního debaklu a porazit favorita se družstvu nepodařilo. Domča sice celkem bez problému porazil svou soupeřku a Android udržel celkem nepříjemnou věžovku, tím však výčet úspěchů pro toto kolo končí. Já a Peckyč jsme se netrápili v prohraných pozicích nikterak dlouho, neboť se nám vše rozpadlo v podstatě z tahu na tah, Míša hrál králku a Max trpěl a trpěl až dotrpěl. Do skóre to však jednoduše znamenalo čtyři nuly. A to v šestičlenném družstvu nevěští nic dobrého.

KOBEX Říčany A					TJ Kobylisy	
Šmolík Jáchym H Z	2351	1	-	0	1973	Hozda Max H Z
Seidl Jan Z	2278	1	-	0	2008	Pecka Jan Z
Pražák Daniel Z	2257	½	-	½	1987	Andrle Filip M Z
Hlavina Matouš Z	2140	1	-	0	1959	Sadil Antonín Z
Martirosyan David M Z	1976	1	-	0	1877	Švadlenka Michal M Z
Hosová Sandra D Z	1841	0	-	1	1829	Švadlenka Dominik M
4½					-	1½

ZOH Vlachovice

Terapie po dvou prohraných zápasech je jen jedna – Fotbal. Kdo by si řekl, že nás odradí nepříznivé počasí (kaluže, déšť se sněhem a teplota lehce nad 0 °C), je na omylu, šachová akce bez fotbalu prostě být nemůže. A navíc, zkušenosti již máme s fotbalem v noci, fotbalem na sjezdovce, dokonce i s fotbalem na pokoji či na chodbě, avšak s fotbalem v kalužích při sněžení jsme se zatím nesetkali. Pro Peckyče se však o nic speciálního, zdá se, nejednalo, a dodržel tak svůj tradiční fotbalový oděv, totiž kraťasy a pantofle. Já se pro změnu věnoval fotbalovým fanouškům (lidem z hotelu, kteří sledovali, jak venku sněží, zatímco skupinka retardů hraje fotbal) a mával jim, díky čemuž panovala na zápase více než příjemná atmosféra. Což o to, že sušení obuvi probíhalo až do odpoledne dalšího dne...

Večer po fotbalovém klání následovalo ještě utkání v holanděanech a šestihře, poté už ale nezbývalo než jít spát s tím, že medaile z extraligy se ani po 22 letech nedočkáme.

Mimochodem, krátké okénko pro rodiče, kobylická mládež (minimálně ta důležitá) se za celý víkend nedotkla alkoholu, meziročně tak sledujeme veliký pokrok, a taktéž se ukazuje, že v politice nastavené minulou generací kobylické mládeže nehodláme pokračovat. (Toto píšu ve chvíli, kdy moje elo nepadá raketovou rychlostí dolů, je možné, že po letních turnajích budu s elem 1450 psát něco jiného.)

O nejasných pravidlech šachové hry

V posledním víkendovém zápase na nás čekal již jistý mistr extraligy, totiž béčko týmu, od něhož jsme minulý den dostali výprask. A sice by bylo krásné napsat, že alespoň tady se nám zadařilo, bohužel tomu tak nebylo. Míša už klasicky dostal ve své králce totální výprask (Říkáte si, proč ji stále hraje? Nebojte, nejste sami, říká si to každý, avšak Kilián už pravděpodobně rezignoval na to Míšu naučit něco pořádného a Míša se sám nenaučí nic), Max s násobně silnějším soupeřem také dlouho nevydržel a Peckyč se nejspíš rozhodl, že svou dámu nepotřebuje a nechal si ji chytit. O osudu zápasu tak bylo téměř rozhodnuto, Beny navíc nedokázal uplatnit lepší pozici a Android se pro jistotu málem nechal zkontumovat nabídkou remízy před 30. tahem., neboť zapomněl na existenci Sofijských pravidel. (Na jeho obranu, kolik věžovek 3 na 3 bylo dosaženo za 27 tahů?) Soupeř naštěstí ukázal, že má srdce na správném místě a nabídku nereklamoval. Po natahání dalších 3 tahů tak skončila partie legitimní remízou, že? Omyl. Partie sice opravdu skončila po 30. tahu, ovšem nabídka přišla od Androidova soupeře, hrajícího za bílé figury. Podle pravidel může však partie skončit dohodou na remíze až po 30. tahu černého, tudíž Android strávil zbytek kola v nejistotě, zda jeho partie nebude kontumována. Jediná výhra kola nakonec zbyla na mě, u partie jsem měl malé déjà vu, neboť se stejnou soupeřkou jsem hrál stejnými barvami stejné zahájení na stejném místě už na loňské extralize. I tehdy se mi podařilo partii vyhrát.

TJ Kobylisy					KOBEX Říčany B	
Hozda Max H Z	1973	0	-	1	2416	Némec Jáchym H Z
Pecka Jan Z	2008	0	-	1	2210	Le Anh Dung Z
Beneš Jáchym Z	1932	½	-	½	1894	Popov Roman M Z
Andrle Filip M Z	1987	½	-	½	1976	Pressler Tobias Z
Sadil Antonín Z	1959	1	-	0	1774	Dudková Josefína D Z
Švadlenka Michal M Z	1877	0	-	1	2000	Síleš Jan M
		2	-	4		

Po kole nezbyvalo než zabalit a čekat na vyhlášení. Pořadatelé se ho z nějakého důvodu rozhodli dát až na druhou hodinu (Opravdu by jim měl někdo říct, aby tu časovou organizaci do příště vyladili), tudíž nám zbyl čas i na fotbal. Některý z fotbalistů dokázal už cestou na hřiště zakopnout míč na místní túje, kvůli čemuž se museli Míša s Dendym spojit a míč ze sevření zlé rostliny vyprostit. Na vyhlášení nás pak čekal diplom za 5. místo s pětkou, která pětku nepřipomínala ani vzdáleně, a poté již jen diskotéka (čtete cesta domů v autě s Kiliánem) a pár nadávek od Dendyho na místo mého bydliště. (Uznávám, že Vlachovice pravděpodobně připomínají civilizaci více než Horní Počernice.) Nejúspěšnější víkend, který byl však zároveň velkým zklamáním, je u konce.

Expoziční terapie

Definici expoziční terapie nejspíše každý čtenář zná, ovšem pro jistotu si ji zde zopakujeme, tak tedy

"Expoziční terapie je psychoterapeutický postup, při kterém pacienta terapeut postupně vystavuje situacím, ze kterých má obavy. Rozlišujeme expozici přímou a nepřímou. Při nepřímé expozici je pacient konkrétní situaci vystaven pouze ve svých představách. Naopak při expozici přímé pacienta vystavujeme skutečným podnětům způsobujícím jeho strach."

Nyní, když už úplně všichni víme, co expoziční terapie znamená, se zamyslíme nad tím, co by mohlo nejvíce děsit hráče Kobyliš. Při pohledu na naši soupisku nejspíš každému dojde, že jde o ženu v týmu. Zatímco každý tým, na nějž jsme během finále extraligy narazili, měl v týmu alespoň jednu dívku, my úspěšně stavěli Míšu jako supermladšího hráče, a např. v takových Zaječicích, kde byla holka povinným členem týmu, jsme dokázali v 5 hráčích uhrát taktéž 5. místo v republice. Nyní už situace však došla do bodu, v němž Kilián prohlásil, že se bez holky v družstvu jednoduše neobejdeme; Míša již není supermladší, navíc nám z týmu odchází Peckýč s Benym. Bylo nám tedy dáno ultimátum: Buď někdo z nás rizzne ženu z

jiného oddílu, anebo Kilián někoho sežene sám. Paradoxně se tedy začala hledat holka pro Míšu (kdo ho zná, tak ví, že z našeho družstva je to rozhodně nejideálnější muž), nic než nový meme z toho ovšem nevzniklo. Kilián se tak rozhodl vzít věc do vlastních rukou a terapii nepřímou změnil na terapii přímou. Do Kobylis opravdu sehnal holku, která chce hrát extraligu a v přestupu jí nic nebrání. Otázkou zůstává: Dokáže se něco tak nezkaženého jako žena nezbláznit z hráčů Kobylis, jejichž humor je, řekněme, malinko nekorektní? Anebo už po prvním víkendu uteče zpět, odkud přišla, a Kobylisy tak odehrají další sezónu v 5? Anebo se snad něco v hráčích Kobylis hne, a přestanou mít narážky na všechny a na všechno..? A co na to nervy kapitána Kiliána, předá snad raději kapitánství Dendymu...?

To se dozvíme příští sezónu. Stay tuned.

Pokračování příště (v září) (možná)...

